

Божијег, распетог и васкрслог. Верујемо не зато што нам Бог на силу намеће Себе и зато што морамо да верујемо. Верујемо по својој слободи, верују они који хоће да верују. Многима је комфорније да не верују, да живе као да Бога нема. „Зашто си долазио да нам сметаш?“ речи су које Велики инквизитор упућује Господу Христу изјашњавајући се у име једног дела човечанства који неће Бога. Управо они који тако говоре или мисле покушавају да овековече ту своју пролазну радост и слабост. Мисле да могу да учине да то постане вечно.

Кроз откривену Тајну Крста и Васкрсења, вером сазнајемо да смо све што имамо – добили. Бог нам је дао дарове да нам служе за наше спасење првенствено, за наше добро, али и за добро ближњих. Прилика је да у овим искушењима покажемо своју веру на делима, да помогнемо онима којима је помоћ потребна, болеснима и немоћнима, да откинемо понешто од себе и да уделимо онима којима је то потребно.

Браћо и сестре, помолимо се распетом и васкрслем Господу како би нам даровао Своје моћи и силе да победимо ово искушење. И да нам подари здравље! Помолимо се да нас просвети светим просвећењем не би ли са себе стресли нечистоту греха. Помолимо се да нам озари разум, да нас утврди у вери, укрепи у нади, усаврши у љубави, да освети душе и тела свих нас освећењем које се не може одузети. И да се са чистом савешћу, непостићена образа, причешћујемо Телом и Крвљу Господа Исуса Христа, имајући веру да нам је причешће лек за душу и тело и пут у вечност.

У великим смо невољама и искушењима. Много је болесних, усамљених, разочараних, уцвельених, ожалошћених. Многима је данас потребна наша помоћ у свим видовима, а посебно им је потребно наше разумевање, наша љубав и наше молитве за све и свакога, и здравог и за болесног. Право је време да из дубине душе, у молитвеној искренности, заједно са Светим Василијем, кажемо: „Помени, Господе, благоверни народ наш, наоружај га оружијем истине, и даруј му победу над видљивим и

невидљивим непријатељима, да тих и миран живот поживимо у свакој побожности и чистоти. Добре сачувај у доброты твојој, рђаве добротом твојом обрати у добре. Помени, Господе, овде присутан народ, и одсутне из оправданих разлога; и по обиљу милости твоје помилуј њих и нас: домове њихове напуни сваким добром, бракове њихове сачувај у миру и слози, децу одгаји, омладину васпитај, старе укрепи, малодушне утеши, расејане сабери, заблуделе обрати и присаједини твојој светој, саборној и апостолској Цркви; ослободи оне које муче нечестиви духови; плови са онима што плове; путуј са онима што путују; удовице штити, сирочад заштити; сужње ослободи, болеснике исцељуј. Помени, Боже све оне што су у било каквој невољи, и тескоби, и опасаности. Помени, Господе Боже наш, и све којима је потребно твоје велико милосрђе, и оне који нас воле, и оне који нас мрзе, и оне који замолише нас недостојне да се молимо за њих. Господе Боже наш, помени и сав народ твој, и излиј на све богату милост твоју, и даруј свима оно што моле за спасење. Ти сам, Боже, помени, знајући свачији узраст и име, знајући свакога још од утробе матере његове.“

Са оваквим жељама, мислима и молитвама све вас поздрављамо, драга наша браћо и сестре и децо духовна, са вером да нам свима овај најрадоснији празник Васкрсења Христовог унесе радост у наша срца и душе, јер једино распети и васкрсли Христос нашу тугу и жалост претвара у радост уколико живимо Христом и уколико смо сведоци Христа васкрслог, чију победу над смрћу благовестимо свету најрадоснијим поздравом:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ – ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!

Ваш у Васкрслем Христу увек одани,
Епископ шумадијски

ЈОВАН

**ПО МИЛОСТИ БОЖИЈОЈ ПРАВОСЛАВНИ
ЕПИСКОП ШУМАДИЈСКИ**

**СВЕШТЕНСТВУ, МОНАШТВУ И СВОМ ВЕРНОМ
НАРОДУ ОВЕ БОГОМ ЧУВАНЕ ЕПАРХИЈЕ
ШУМАДИЈСКЕ, БЛАГОДАТ ВАМ И МИР ОД
БОГА ОЦА, БОГА СИНА И БОГА ДУХА СВЕТОГА
УЗ СВЕРАДОСНИ ВАСКРШЊИ ПОЗДРАВ:**

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Да будемо сведоци Христа васкрслоја.

Христос васкрсе! Ваистину васкрсе!

Овим свепобедоносним и најрадоснијим поздравом Христовог васкрсења, поздрављамо све свештенство, монаштво и благочестиви народ Богом чуване Епархије шумадијске уз молитву Христу васкрслом да нам буде милостив, да нас благослови, да нас обасја светлошћу лица Свог и да нас помилује. Потребна нам је, браћо и сестре, светлост Божијег лица, јер Његова светлост обасјава све земаљске народе, па ће тако и нас обасјати како не би заспали у мраку, у невољама које нас сналазе и таме која се стално надвија над нама. А ту таму потиरे светлост која је засијала из гроба Господњег. Зато треба да се молимо да васкрсли Христос буде штедар и изобилан људима, свим земаљским народима, да нас благослови, да нам даје телесна и духовна блага и да нас обасјава светлошћу лица Свога. Нека нам дометне вере, као апостолима својим.

Без вере у васкрслог Господа Христа, без живота у васкрслом Господу Христу, човек остаје у сенци смрти и остаје радионица смрти. А када човек свим срцем својим, свом душом својом, свим умом својим, свом снагом својом уђе у Христову истину и огради њоме себе, и утврди себе у њој, она ће се оплодити у њему, срашће са њим, постаће једно са душом и вољом његовом. Онда у души таквог човека нема места за сумњу у Васкрсење, онда је душа сва Христова, сва од Њега, сва у Њему, сва у Царству Божијем, сва у вечности, сва у правди Његовој. Тада човек постаје Божија радионица, поучава нас преподобни Јустин Ћелијски.

Васкрсење Христово је празник радости и светлости. После Исусових страдања и смрти на крсту, којима се човечанство ослободило од грехова, Божији син Исус Христос победио је смрт да би улио наду у вечни живот. Тако нам је показао пут којим треба да идемо, пут који води ка спасењу у будућем Царству небеском. Онима који верују у вечни живот лакше је да прихвате смрт, вера им

даје снагу да превазиђу бол после губитка својих милих и драгих. С друге стране, Христова победа над смрћу обавезује их да стално теже духовном усавршавању, што је и темељ Хришћанства.

Васкрсење Господа Христа је темељ на коме свети ученици Његови зидају веру и проповед своју. Из васкрсења Његовог извиру сва дела Господња. По речима Светог Јована Златоустог, *Дела айостолска* садрже у себи управо доказ о васкрсењу: онеме који је поверовао у васкрсење било је већ лако примити и све остало. Посведочити и доказати васкрсење Христово за апостоле значи посведочити и доказати да је Исус Христос Бог и Господ, Искупитељ и Спаситељ. Речима које говоре и чудесима која творе у име васкрслог Христа, они непрестано доказују да то кроз њих говори и дела васкрсли Господ Својом животворном и чудотворном силом. Апостоли своју спасоносну мисију своде на сведочанство о васкрсењу Христовом, и зато, бити апостол значи сведочити васкрсење Христово.

Без вере у васкрсење, немогућа је вера у Христа као Спаситеља, нема Хришћанства, немогуће је бити хришћанин. Зато апостол Павле одлучно и јасно изјављује: *А ако Христос није устао, узалуд вера ваша; још сће у тресима својим* (Прва Коринћанима 15, 17). Све је изгубљено, све је пропало ако Христос није васкрсао, вели Свети Златоусти, објашњавајући ове апостолске речи.

Заиста, Христово Јеванђеље је блага вест о вечном животу човековом, животу који почиње на земљи, а продужава се на небу. Спаситељ је дошао у наш свет да уништи смрт и обасја живот човеков и у земаљском и у небеском свету. По Спаситељевом Божанском учењу, овај живот је темељ на коме се зида вечни живот. Веровати у Богочовека Христа значи непрестано се борити за живот вечни на који је човек и позван када га је Бог створио боголиким.

Васкрсење Христово је догађај који је најважнији за наше спасење. Васкрсење је велико чудо Божије које ми примамо вером и доказујемо вером. Вером којој није циљ да нас одваја, да нас наводи да смо

бољи, да смо изузетнији од других. Наша вера нам не дозвољава да друге сматрамо на било који начин нижима од нас, или мање достојнима, не дај Боже, да их презиремо или мрзимо. Вера у Бога човека наводи да увек тежи боголикости. А Бог воли сваког човека равномерно раздајући љубав. Од нас зависи да ли у себи имамо чисто око вере, како би препознали љубав Божију. Нажалост, један број људи нема вере у живог Христа, па ни у васкрсење и живи као да живот траје осамдесет или сто година. Не улазећи у то какав је смисао таквог живота, можемо рећи да ми кроз Јеванђеље Христово знамо да је човек створен за вечност и да постоји у вечности. Зато је неопходна вера у васкрсење и живот вечни, јер је она најважнији темељ нашег постојања.

Ове године, браћо и сестре, децо духовна, славимо Васкрсење Христово у посебним искушењима која су нас снашла појавом до сада непознатог вируса, када многи обољевају и страдају. Али, баш сада треба да појачамо молитву и да ојачамо веру у васкрслог Христа Који је наше немоћи, наше болести и наше грехе узео на Себе, узнео на Голготу и на Крст, да би Својом смрћу уништио смрт и наше немоћи и недаће и даровао нам живот вечни. Још јаче верујмо да је Бог с нама и сада, када ова нова болест агресивно напада по целој планети. Нарочито данас не смемо да се одвојимо од Бога, јер одвојеност од Бога чини човека slabим и немоћним пред болешћу и свима недаћама овога света. Сада треба Бога да позовемо и призовемо у помоћ. Богу је стало до нас и зато је увек са нама. Бог је са нама и сада у овој нашој невољи. Наша борба са овом болешћу биће непотпуна ако не призовемо Бога - најјачег лекара.

Треба да положимо нашу наду у Господа баш сада, а када положимо нашу наду у Господа, онда верујемо да нас Он неће оставити. Онда ћемо и знати да су сва искушења само облачак који ће засигурно проћи. А и ово искушење јесте тај облачак.

Према речима апостола Павла, *Вера је основ света чему се надамо, пошврда ствари невидљивих* (Јеврејима 11, 1). Ми верујемо у Исуса Христа, Сина